

ABDAI HÍR - LAPOK

XXXII. évfolyam 2. szám

2022. február

Ára:-Ft

Az új fogorvosi rendelő

Abda, Dózsa u. 18.

E ház helyén épült fel az új egészségügyi rendelő

Eredetileg Szórádi Jánosék családi háza volt, később Tsz. irodahelyiség, majd tejcsarnok, Tsz. húsbolt, és Tsz. akkumulátor üzem volt az épületben. Ezután kiskereskedelmi boltként is működött. Végül konditeremként fejezte be a falu életében jótékony szerepét.

Fotók: Somogyi Éva

Önkormányzati tudósítás...

Épp csak beléptünk az új évbe, aztán máris eltelt egy hónap 2022-ből is. Nyakunkon a február, ahogy enyhül az idő, egyre inkább érezhető a tavasz közelsége, legtöbbünkben ilyenkor még jobban felbuzog a tenni akarás. De előtte tekintsünk vissza, mi mindent történt településünkön az év első hónapjában.

December 19. óta a Községháza nagytermében kerül sor a helyi római katolikus közösség szentmiséire a templom felújítási munkálatai miatt, amelyek várhatóan márciusig tartanak.

A korábban előírt hiánypótlások teljesítését követően december 20-án megtörtént a fogorvosi rendelő műszaki átadás-átvétele. A telek hátsó részére hamarosan egy ideiglenes kerítés fog kerülni.

A Vidékfejlesztési Programban szilárd burkolatú külterületi út építésére beadott pályázatunkat az előzetes tájékoztatás szerint kedvezően bírálták el. A TOP Plusz pályázati rendszerben több pályázatot is benyújtott az Önkormányzat. Az egyik pályázat két 20x40 méteres rekortán borítású sportpálya építéséről szól, az egyik a Kistöltés utcai sportlétesítmény területén, a másik pedig az Egészségház mögötti területen, az Ifjúság utcában kerül majd kialakításra a tervek szerint.

A TOP Plusz rendszerben került benyújtásra az a pályázat is, amely a település Öttevény felőli végén, az autóbusz-megálló és a lakott terület határa közötti szakaszon kerékpárút építését célozza meg. Szintén a TOP Plusz pályázati rendszerből közel 30 millió Ft áll rendelkezésre iskolai fejlesztésekre, amelyek a Győri Tankerületi Központ bevonásával valósíthatók meg. A Községháza napelemes rendszerének megtervezetése is megtörtént. Erre a fejlesztésre azonban egyelőre nem áll rendelkezésre megfelelő pályázati forrás.

2022-ben a Magyar Falu Programban településünknek várhatóan útfelújításra lesz lehetősége pályázni közel 40 millió Ft értékben. A korábbi időszakban Abda sikeres pályázatot nyújtott be a fogorvosi rendelő, belterületi kerékpárutak, illetve egy elhagyott ingatlan megvásárlására, ezen pályázatok elszámolási szakaszban vannak. A játszótérnél a kivitelezési munkálatok – az időjárás függvényében – pedig befejezéshez közelednek.

A gyalogos közök vízelvezetésére elnyert pályázatban már megtörtént a szerződéskötés a kivitelezővel, a munkaterület várhatóan február 7-ével kerül átadásra.

A Belügyminisztérium által önkormányzati infrastruktúra-fejlesztésre kiírt pályázathoz kapcsolódóan a Szent István utcai gyalogos járda építésére a szerződés előkészítés alatt van. A kommunális eszközök beszerzése is jól halad, várhatóan február első felében megérkezik az új traktor adapterekkel és más kisebb eszközök.

Weisz Márta igazgatási előadó január végén közös megegyezéssel távozott az Abdai Közös Önkormányzati Hivatal állományából. Munkakörét Hadarics Judit győri lakos veszi át, aki február végén kezdi meg a munkát a hivatalban. Nagyné Balka Diána szintén január végén távozott a családsegítő szolgálatról. Erre a pozícióra még nincsen új munkavállaló, de ez az ellátás folyamatosságát nem befolyásolja.

Január 12-én megemlékezést tartottunk a Doni áttörés 79. évfordulója alkalmából a Hősök Szobránál, ahol dr. Pásztor János képviselő és Csigó László, településünk korábbi alpolgármestere helyeztek el koszorút az Önkormányzat nevében.

Ugyanezen a napon Öttevényen Szabó Zsolt polgármester részt vett egy egyeztetésen a Magyar Falu Program pályázati

kiírásairól. A tanácskozáson jelen volt dr. Nagy István miniszter úr, térségünk országgyűlési képviselője is.

Január 13-án a Településgazdálkodási Kft. munkatársai megkezdték a Hunyadi u. 72. szám alatti ingatlan udvarának rendbetételét.

Január 17-én a Pannon Kincse Leader Egyesület elnökségi ülést, majd ezt követően tájékoztató fórumot tartott a Községházán. A fórum után a környékbeli településvezetők jelenlétében ünnepélyesen átadásra került az Egészségház előtti parkoló, amelyhez közel 10 millió Ft pályázati forrást tudtunk igénybe venni.

A sportcsarnok építésével kapcsolatban az érintett vállalkozások részére január 18-án megküldésre került a pályázati felhívás. A nyertes pályázó kihirdetése február első felében várható.

Február 2-án a gyógyszertár előtt elkészült a pihenőpad, illetve a kerékpár-tároló, miután az Egészségház előtti parkoló építésével – a minél nagyobb számú parkolóhely elérése érdekében – megszüntetésre került a korábbi kerékpár-tárolási lehetőség.

A tavaszi előkészületekhez jó munkát kívánok! Töltődjünk fel a tavasz első napsugaraival!

*Pócza-Véger Zsuzsanna
közművelődési referens*

Közterülettel kapcsolatos információk

Most van itt az ideje a **fák gallyazásának**. A vegetáció beindulása előtt kell elvégezni minden ingatlan tulajdonosnak ezt, mert - amellett hogy a növények ilyenkor tűrik legjobban - a lombzat nélkül egyszerűbb és láthatóbb hogy hol célszerű beavatkozni.

Kérek mindenkit, hogy vegye a fáradságot és nézze meg fáit, bokrait, hogy azok...

- nem zavarják-e a közlekedők számára a kilátást (pl. saroktelkeknel jellemző)
- nem okoznak-e közelségükkel kárt másoknak (pl. szomszéd házfala)
- nem növekedtek-e veszélyes nagyságúra (vihar esetén saját vagy szomszédos házban okozhat kárt)
- nem veszélyeztetik-e valamelyik közszolgáltatást (gyökereik a földben futó vezetékeket vagy lombozatuk az áramvezetéket)

Kérjük továbbá az ingatlantulajdonosokat, hogy a **közterületen tervezett mindennemű munkákat megkezdésük előtt egyeztessék le az önkormányzat munkatársaival.**

Így különösen ...

- kapubejáró létesítése
- útsatlakozás létesítése
- vízelvezető árokka kapcsolatos bármilyen beavatkozás
- közterület felbontása pl. (de nem kizárólag) közüzemi vezeték létesítése miatt
- a közterület bármilyen célból történő burkolása
- növényzet ültetése vagy kivágása
- gyalogos járda építése vagy felújítása
- építőanyag, tüzelő vagy egyéb más közterületen történő tárolása

Köszönjük!

Önkormányzat

Megemlékezés a doni áttörés 79. évfordulóján

Hetvenkilenc éve, 1943. január 12-én indult támadás a 2. magyar hadsereg ellen a Don mentén. A szovjet csapatok néhány nap alatt áttörték a védvonalakat, miközben 42 ezer magyar katona esett el, 28 ezer megsebesült, 26 ezren pedig fogságba kerültek. Kifáradt, rosszul felszerelt és kiéhezett volt a 2. magyar hadsereg a doni áttörés pillanatában. A magukra hagyott honvédek olyan fegyverekkel vették fel a harcot a Vörös Hadsereg ellen, amelyek már a világháború kirobbanásának pillanatában is elavultnak számítottak: a mínusz 30 fokban hidegben a magyar pusák egyszerűen befagytak. A katonák ruházata sem volt alkalmas az orosz télben – és addigra már ami volt, az is elhasználódott.

Január 12-én és az azt követő napokban a magyar arcvonal több részre szakadt. Az alakulatok a kilátástalan helyzet ellenére – a német elvárásokhoz igazodva – igyekeztek megtartani állásaikat, a harcokban azonban egyre inkább felmorzsolódtak. A megmaradt csapatokat a Dontól 100 km-re nyugatra próbálták meg összpontosítani, a teljes haderőből azonban csupán nagyon kevesen érkeztek meg oda, sebesülten, fagyási sérülésekkel: márciusig a 200 ezer fős hadseregből csupán 61 ezer fő. A magyar hadtörténet egyik legsötétebb fejezetében, a doni katasztrófa következtében a 2. magyar hadsereg szinte teljesen megsemmisült. A doni események érintették a magyar társadalom minden szegmensét. Alig volt olyan család, aki ne vesztett volna el hozzátartozót a Don-kanyarban. Néhány nap alatt több mint százezer magyar katona sebesült meg, halt meg, tűnt el vagy esett hadifogságba.

A Don-kanyar hős katonáira emlékezünk minden évben január 12-én Abdán is.

Idén a Községházán tartott szentségimádási óra után hangzott fel a Himnusz, majd Csigó László, a Plébániai Tanácsadó Testület alelnöke mondott megemlékező beszédet.

„Kedves Megemlékezők!

A mai napon, mint annyiszor most is a Doni áttörés évfordulójára a Doni áldozatokra emlékezünk. A magyar hadsereg 1942-1943-as hősiességei, és a 2. magyar hadsereg 1942. január 12-én kezdődő nagy tragédiája a Szovjetunióbeli Don folyó partján, mindörökké történelmünk gyászos fejezete marad. A nagy áldozattal járó II.

világháború ugyanígy, mint az azt megelőző, I. világháború számunkra értelmetlenek voltak. A nagyhatalmi érdekek rángatták bele népünket a szörnyűségekbe. A katonaság a mindenkor vezető döntéseit nem kérdőjelezheti meg, az ő feladata az engedelmisség, a parancs végrehajtása. Nekünk kései utódoknak, tisztelnünk kell múltunkat, mert, ha nem áldozunk időt, megemlékezést, az elesett hőseinknek nem lesz jövőnk sem. Kötelességünket teljesítjük, amikor itt vagyunk, és fejet hajtunk, a küldetésüket önfeláldozóan teljesítő hős katonáink emléke előtt. Akik a legdrágábbat az életüket adták a hazáért. Keresnünk kell, mi lehetett lelkükben, milyen gondolatok adtak nekik erőt nap-nap után, a reménytelenségben is a kilátástalanságban is, hogy katonához méltó módon helyt álljanak, parancsot teljesítsenek. A mai nemzedék nem érti, hogy miért volt az a nagy áldozatvállalás. Olyan áldozatvállalás amely nem érte el a célját, olyan áldozatvállalás, amely elítélendő volt, amely megbélyegzendő volt. Olyan áldozatvállalás, amely büntetendő volt, amely szégyen volt. A frontra kivitt magyar katona nem halott, megbélyegzett katona

áldozat akart lenni, Hanem hős, aki úgy érezte, hogy élete árán megmenti a hazát, a családot, a hitet, a mocsoktól, a pusztulástól. Haza, család, hit, három fogalom, amelynek megkopott a fénye. Manapság sokan könnyen túl tesznek rajta. Ezért is lehet, hogy sokak számára értelmetlen volt az áldozatvállalás.

Az 1942. január 12-i események ott távol a Don partján, sebet ejtettek a nemzet testén, az emberek testén, és lelkén amelyekre úgy gondolunk, hogy talán behegedtek. De nem! Ezek a sebek a mai napig fájnak, ezek a mai napig sajognak, és a mai napig érezzük azt az űrt, amelyet az áldozatok, apáink, nagyapáink hiánya okoz. Drága magyar véreink Doni hőseink! Értetek elmondott minden szó legyen egy szál virág, minden elmondott mondat legyen egy gyászszalag a képzelet koszorúján, melyet jeltelen sírokat fölé helyezünk. Legtöbbet mi kései utódok, azzal tehetünk, ha minden évben az emlékezés koszorúján meggyújtjuk a gyertyát, hogy hősiességetek, és áldozatok emléke szívünkben sohasem halványodjanak el.

Kívánom, hogy áldozatkészségeitek, hősiességeitek legyen példa számunkra a békés hétköznapiakban. **EMLEKEZZÜNK, A JÖVŐ VÉGETT, A BOLDOG JÖVŐ MIATT.**

Tisztelegjünk tehát a hősök előtt, és kérjük az Urat hogy adjon hajlékot lelküknek odafönt.

Isten áldja meg jelölt, és jeltelen sírjaikat.

Isten óvja nemzetünket.

Isten áldja meg Magyarországot.

Ezt követően az ünnepség a Hősök Szobránál folytatódott, ahol Winkler Zsolt plébános atya imádkozott az elhunyt katonáért, akik a Don-kanyarnál az embertelen körülmények között vívott harcokban vesztették életüket.”

Az imádság után dr. Pásztor János, településünk képviselője és Csigó László elhelyezték az Önkormányzat koszorúját a szobornál. Az elesett katonák hozzátartozóinak nevében Pozsgai Győző és Mészáros Ferencné koszorúztak. Az ünnepség végén a jelenlévők mécsesekkel rótták le tiszteletüket.

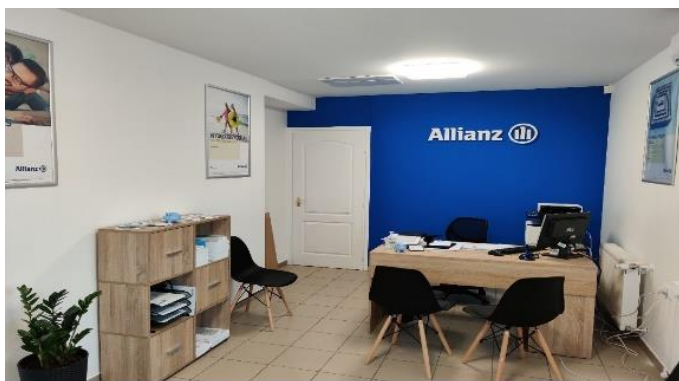
Pócza-Véger Zsuzsanna
közművelődési referens
Fotók: ANRE Média

Kedves meglévő és leendő ügyfeleink!

Irodánk már egy éve áll az Önök szolgálatában az alábbi ügyekben:

- Biztosítási tanácsadás
 - Biztosítás kötés:
 - + Élet, egészség- és balesetbiztosítás
 - + Lakás- és felelősségbiztosítás
 - + Gépjármű biztosítás
 - + Megtakarítás és nyugdíjbiztosítás
 - + Utasbiztosítás
 - Kárbejelentés
 - Önkéntes nyugdíj és egészségpénztári ügyintézés
 - Takarékbanksi hitelek
- Várja Önöket szakmailag felkészült, vidám csapatunk!
Címünk: 9151 Abda, Bécsi út 66.

Tanácsadóink:

Böcskei Klára
+3630/893-9256

Farkas Bettina
+3630/225-8558

Kovács Krisztina
+3630/768-8023

Némedi Tünde
+3630/385-7803

Szakács Beáta
+3620/233-0223

OLCSÓ BÚTOROK ELADÓK

(Keveset használt)

- Polcrendszerek
- Könyveszekrények
- Kiszekrények
- TV-s asztalok
- Dohányzóasztal
- Egyszemélyes heverők +matrac
- Csillárok
- Szőnyegek
- 3 lágú gáztűzhely

Érdeklődni Szép Ferencné a +36-96/350-723-as telefonszámon lehet.

Kitűnő termelői mézek és kecskesajtok egész évben folyamatosan vásárolhatók!

- Akácméz :2800,-Ft/kg
- Erdei: 2300,-Ft/kg
- Hárs 2300,-Ft/kg
- Propoliszos: 3600,-Ft/kg
- Vegyes virágméz 1600,-Ft/kg
- Repce méz 2300,-Ft/kg
- Lépes méz 3600,-Ft/kg
- Propolisz cseppek 1000Ft/ü
- Mézbor 1200,-Ft/ü

Kedvezmény 10kg vásárlása esetén
1000,-Ft

Abdai sajt-műhelyünkben egy éves és fél éves érlelésű kecskesajt vásárolható.

Féléves 700,-Ft/10dkg

Egy éves érlelt 800,-Ft/10dkg

Használt étolajat átveszünk!

Szémann-né H. Edit

Abda, Bécsi u. 85.

Rendelés esetén:

06/70/37-43-534, 06/70/37-49-109

HELYTÖRTÉNET

Abda és a vasútállomás

Fotó: Somogyi Éva (2002. 01. 06.)

Községünkben 1855. december 25-én indult meg a vasúti közlekedés a Bruck-Győr közötti vonalon.

Abdán az állomás megépítéséig a 104-es őrház volt a megálló. A vasútállomás építése 1921-ben kezdődött. Győr-Hegyeshalom között 1936-ban kettős vágány épült, majd 1932-ben elsőként villanyosították a vonalat.

Abdán az 1919 óta körjegyző Szabó Kálmán idejében épült a MÁV állomás és a rakodó létesítése.

A MŰLT

Visszaemlékezésében Németh Ottóné Varga Mária így írja le az épületet:

„Maga az állomás épülete szép volt, környéke rendezett. Trianon után épült, így díszkertjében emlékeztetőül a nagy és a csonka ország határa volt meszelt kavicsból kirakva a következő szöveggel:

>>Csonka Magyarország nem ország
Egész Magyarország mennyország.<<
illetve: >>Így volt,
Így lesz. <<

Az épület földszintjén az utazáshoz szükséges helyiségek működtek: jegypénztár, nagyváró két csatlakozó szobával. Az egyiket a köznép is használhatta, a másikat csak az abdai vagy vidékről idelátogató előkelőségek. Ott fotelok voltak kanapéval és dohányzóasztallal. (...)”

(Forrás: Füzfa Ottó Abda • Beszélgetések, interjúk • Harmadik kötet • 2002)

Az Állomásépület

„Amellett, hogy rendeltetésszerűen a vasutat szolgálta, vasutas családok is laktak benne. Eseménytörténeti hely volt az Állomás, valamikori gondozott előterével, a váróterem elegáns bútorzatukkal, tisztaságukkal elismerést váltottak ki az utasban. Aztán a háború után lassan megszűnt az első és másodosztályú váróterem, maradt a középső jegykiadó és várakozó nagyterem, és az arról nyíló kis szoba – színvonaltalanságával. Utazóforgalom szempontjából az '50-es években nőtt meg az állomás jelentősége; naponta szinte tömegek indultak hajnalban a győri gyárakba, reggel pedig a tisztviselői munkakörökbe, az iskolákba

Néhány évvel későbbre tehető a teherforgalom föllendülése, amikor a győri ÁFÉSZ a kitérővágány fölhasználásával szállította a falunak az építkezésekhez a téglát, cementet, tüzeléshez a szenet. Néhány évig cukorrépát vagonírozott a TSZ a vakvágányon rakodva. Lassan azonban elvesztette jelentőségét a vasút, így az állomás is. Szinte csak esőbeálló jelenti külön a két peronon az állomást, melyeket egy >>repülőhíd<< köt össze a gyér utazóközönség számára. Így múlik el a világ dicsősége.

A 104-es őrház. Itt keresztezi a Börésre vezető út a vasutat. (...) Az állomás megépítéséig a 104-es volt a megálló, és itt kapott

jegyet a vonattal utazó. A vakablak helyén működött a jegykiadás. Ennek az őrháznak sem láthatók még a nyomai se. Ma már villany sorompó figyelmezteti a közlekedőket a vonat érkezésére.”

Fotó: Nádasi Gyulától

A 104-es őrház. Itt keresztezi a Börésre vezető út a vasutat. (...) Az állomás megépítéséig a 104-es volt a megálló, és itt kapott jegyet a vonattal utazó. A vakablak helyén működött a jegykiadás. Ennek az őrháznak sem láthatók még a nyomai se. Ma már villany sorompó figyelmezteti a közlekedőket a vonat érkezésére.”

(Forrás: Füzfa Ottó Vasút – vasutas. Abdai Hír-Lapok 2005./12. 7. oldal.)

Fotó: Somogyi Éva (2006. 01. 06.)

„Kívül-belül szomorú” képet nyújt ABDA község állomása most már meglehetősen hosszú idő óta és ez az állapot a jelekből ítélve egyre romlik és romlik.

Rövid késésre hívta fel a figyelmét a rekedtes hangosbmondó a késő délutáni órában, s megmászva a >>repülőhíd<< magaslatait, mintegy felkínálta magát a helyszín a gondolatok tükrében a közeli vagy távolabbi múlt megidézésére.

Négyen-öten lehattunk a várakozók és ki-ki saját problémáiba merülve múlatta az időt.

Pontosan szemben állva az épülettel valamilyen múltba tekintési hullám hatására egyszer csak lassan meglevenedtek az elmúlt fél évszázadnyi idő eseménysorai előttem és biztosra veszem, hogy az éltebb korosztályból valók hasonló nosztalgikus emlékekkel telítve gondolkodnak vissza e helyhez kötődve, amikor utazásra szánják el magukat.

Egyszeriben magam előtt láttam a gondosan karbantartott épületet, mely előtt virágágyások és gömbakácok díszlettek a szem gyönyörködtetésére. Előtűnik az utasok kényelmét szolgáló padok pirosra festett ülőkéi, támlái, melyeken fellelhető volt egy-egy bevésített >>szív<<-hez szóló üzenet. Vasárnap délutánonként itt adtak egymásnak találkát a már általános iskolapadot elhagyó lányok- és fiúk, mert itt mindig jöttek is meg mentek is a vonatok és velük együtt az utasok is.

A másodosztályú váróteremben, (merthogy első is volt) a jegykiadó ablaknál retúrjegyekre ütötte rá hangos csattanással a keltezés Dombóvári állomásfőnök, s miután konstataulta, hogy nincsenek már későn jövők sem, két araszos szipkájával az iroda ajtajában pőfékelve szemlélte a várakozó utasokat, érkező-induló szerelvényeket.

Fotó Dombóvári Zsuzsától

Elengedhetetlen szereplői voltak természetesen a mindenkori málházók, akik tulajdonképpen a hivatalsegédi teendőket látták el. A jelzők és sorompók csörlős csigasorral működtek, melyeket időbeli pontos és felelősségteljes munkával üzemeltettek. Piros zászlójukkal a kezükben minden áthaladó szerelvénynek, tehernek, személynek, gyorsnak letisztelegtek tudatván, hogy ezen a pályaszakaszon minden rendben. Hárman voltak ez idő tájt, akik a leghosszabb időt szolgálták az ötvenes-hatvanas években, Kulcsár Lajos, Takács János és Kokas Feri bácsi. Azt hiszem, megbotránkoznának, ha szemrevételezhetnék a mai állapotokat. Feri bácsiról feltétlen meg kell, hogy említsdjk, miszerint generációkat tanított meg éjszakai szolgálat „kiegészítőjeként” az ulti áldásos tudományára. Halfogása történetei sokak mulattatásait szolgálták, bár valóban kitűnő halász volt.

A háborút követően eleinte csak négy-öt vonatpár közlekedett, majd az „iparosítás” jóvoltából már minden műszakváltáshoz vitte és hozta a község lakosságát. A „csúcsidőben”, amikor a buszjáratok még nem közlekedtek és a börcsiek is itt szálltak fel-le, nem volt ritka a négy-ötszáz utas sem egy-egy munkásvonatnál. Sokszor bizony iszonyú tömegnyomor közepette jutottunk be Győrbe. Emlékszem, Ötvenyén úgy mondták, már voltak, akik lemaradtak, Abdán ez soha nem fordult elő. Olyan préselések, nyomakodások zajlottak le időnként, hogy a könnyebb fajsúlyú egyének csak megérkezéskor érezték talpuk alatt a talajt, addig a levegőben evickéltek.

Érdekes volt a különböző időpontú szerelvények sajátos elnevezése. Ilyenek voltak pl.: a >>korai<<, >>diákvonat<<, >>eggyi<<, >>éjfél<<, majd később a >>kiskorai<<, vagy >>kishajnali<<. Mindenki tudta melyik, mikor merre közlekedik.

A hideg telek nem voltak ritkák ezidőtájt sem, amik a vasúti közlekedést akkor is komoly kihívásnak tették ki. Az óras késések, ha nem is jelentkeztek sűrűn, kemény megpróbáltatást jelentettek az utasok számára. A váróterem befogadóképessége eleve nem ilyen alkalmakra szolgált. Ha sikerült bejutni, beférni, 10 perc után olyan szmog keletkezett, hogy elég volt egész nap kiheverni utóhatását, ha meg kint rekedt hát csikoroghatott a hóval együtt. (...) Csípős, hideg északi szél pásztázta az állomás környékét, amikor a kandó-vezető a börcsi szőlő tájékán hangos dudálásával figyelmeztette az állomáson várakozó utasokat a szerelvény érkezésére. Sietve kapaszkodtunk fel a jó meleg kocsiba. Az ablakból még egyszer szembeünt a

lehangoló látvány és a >>vashídon<< áthaladó robajtól újra a jelenben érezhettem magam (...) **Gy. Antal** ”
(Forrás: Abdai Hír-Lapok 2002/2 11. oldal.)

Az állomásépületről

Fotó: Somogyi Éva (2020. 12. 02.)

Napjainkban egy elhanyagolt, bezárt alsó helyiségekkel, bedeszkázott ablakokkal, ajtókkal, vakolatára festékekkel felszórt irományokkal „védett”, „diszített” épület az állomás... de vajon milyen állapotok lehetnek a „láthatatlan” belső termekben?! A felső lakóemeletet ma is lakják. De az állomás már rég nem szolgálja azt, amiért építették. 1989-ben bezárták, megszűnt a jegypénztár, a váróterem... csak megállóhely lett belőle.

Látélet

A www.vasutallomasok.hu így ír az épületről:

ABDA mh. erősen pusztuló állomásépületet mutat a vasútról nézve 2020. májusában.

„Meglepő méretű állomásépület, amely mára már igen rossz állapotban van. Az oromfal kiképzése, valamint az épület bütös oldalán a tetőkontyolás alatt megbúvó kis ablaksor a megmaradt jelei annak, hogy az épület a szecesszió jegyében született, bár ez igazából provinciális szecesszió lehetett. Ez azonban nem fog le semmit abból az érdekes tényből, hogy ebben a stílusban nem sok állomásépület épült. Emiatt is sajnálatos, hogy mára egy lecsupaszított nagy tömb lett belőle. A kevés megmaradt vakolatdísz és a nyílászárók egymás fölötti helyzete sejteti, hogy ezt az igen terebélyes tömeget, függőleges osztásokkal tagolták. (tm)”

A vasútállomás napjainkban jegypénztár nélkül megállóként működik. A két vágány felett gyalogos felüljáró biztosítja a közlekedést. A peronoknál esőbeálló, szeméttartók és kihelyezett menetrendet mutató táblák, „kényeztetik” el az utazókat. Az A és a B vágányokra érkező személyvonat, EURO-REGIO, gyorsvonat, tehervonat érkezését, áthaladását Ötvenyről bementett hangosbeszélő tudatja az utazókkal. Ez a módi a XXI. század elején... de a közlekedő vonatok korszerűsége, kényelme, gyorsasága, gyakorisága, pontossága mindenért kárpótolja az utasokat napjainkban.

Ez a jelen.

Van múltja – lesz jövője?

Az Önkormányzat segítség nélküli küzdelme az épületért és a környezetért ez idáig nem hozott eredményt. A

községhez

semmiként nem illik ez a gazdátlanul tűnő épület és környéke már hosszú évtizedek óta.

Somogyi Éva

Ovi hírek...

Ki mit tud az óvodában

Minden év januárjában kedvelt program az óvodai „Ki mit tud” verseny. Ilyenkor felhívást intézünk a gyerekeknek, hogy aki szeretné megmutatni tudományát, készüljön egy produkcióval. Szép számmal akadtak jelentkezők, még a kisebb korosztályból is. Az elődöntő házi zsűri előtt zajlott, ahonnan a továbbjutott gyermekek a börcsi és ikrényi ovisokkal mérettettek meg.

A döntő zsűrijébe meghívtuk előző óvodavezetőnket, Márti nénit, a bölcsődéből Hajni nénit és az önkormányzattól Noémi nénit, hogy segítsenek értékelni a sok bátor és ügyes versenyzőt. Az előadások igen változatosak és élvezetesek voltak.

Hallgathattunk izgalmas mesét nagyszerű előadásban, szépen elszavalt verseket, és tisztán előadott énekeket is. Bűvész kisfiúnk elkápráztatott minket trükkjeivel. Több táncos produkcióban is gyönyörködhattunk: balettos kislány, hiphoppos lányok és páros táncosaink is szépen szerepeltek. Nehéz dolga volt a zsűrinek, így minden résztvevő dicséretet és nyereményt kapott. Köszönjük vendégeinknek, minden versenyzőnek, a lelkes anyukáknak, apukáknak is akik támogatták gyermekeiket. Nagyszerű élmény volt mindannyiunknak.

Bériné Aradi Borbála óvónéni

Hosszú óvodai pályafutásom után mindig szívesen látogatok el a helyi óvodába. Ezúttal egy nagyon kedves felkérésnek eleget téve vettem részt az idei OVI KI, MIT TUD döntőjén.

Átgondolt, minden részletében jól kidolgozott program, ragyogó gyermekszemek, lelkes, elhivatott óvó nénik vártak. A megmérettetés a gyerekek számára örömforrás, a közösen átélt élmény kiemelkedés a hétköznapiakból, de igazi próbatétel is.

A rendezvényen egyedi, változatos, mozgalmas produkciókat láthattunk. Minden kisgyermek az érdeklődésének, képességeinek, fejlettségének megfelelően választott versenyszámot, ki dallal, ki tánccal, mesével, vagy bűvész trükkel varázsolt el bennünket. Öröm volt látni az igyekezetet, a felkészültséget, a hatalmas lelkesedést!

Mint minden versengés, az OVI KI, MIT tud célja is a lehetőség biztosítása a megmérettetésre, és az, hogy a kicsik megmutathassák, összemérhessék tudásukat, jól érezzék magukat, de mindenekelőtt, hogy pozitív élményekkel gazdagodjanak! Nekünk, résztvevőknek nézőknek, is nagyon szép élmény volt! Köszönjük!

Természetesen egyetlen bátran szereplő kisgyermek sem ment haza üres kézzel: emléklappal, ajándékkal, dicsérettel, elismeréssel, tapssal gazdagodtak!

A gyerekeknek és az óvoda dolgozóinak további sok sikert, jó munkát kívánok!

Győry Sándorné

Vöröskereszt hírek...

Véradás

Az idei véradások időpontjai:

- 2022. március 24.
- 2022. június 16.
- 2022. október 26.

Az ez évi első véradás 2022. március 24-én 15.00 órától - 19.00 óráig lesz a Polgármesteri hivatal épületében. Szeretettel és nagy megbecsüléssel várjuk!

Kozma Imre véradásszervező
06 70/381 9740

Ruhabörze:

A korábbi sikeres kezdeményezésünket megismételve 2022. január 28-án és 29-én a Vöröskereszt helyi szervezete ezúttal is megszervezte a ruhabörzét.

Minden eddiginél többen, mintegy 50-en jöttek el válogatni. Reméljük, sokan találtak kedvükre való ruhát, cipőt, táskát, könyvet, vagy játékot. Lehetőség volt egy pohár tea mellett, keresgélés közben beszélgetni, a gyerekeknek pedig, ahogy korábban is, kreatív tevékenységet biztosítottunk.

Akciónkat a későbbiekben is folytatjuk, legközelebb áprilisban találkozunk! Megkötés nélkül bárkit szívesen látunk, és mennyiségi korlátozás sincs.

Itt szeretnénk kérni, hogy egyelőre (áprilisig) ne hozzanak adományokat, sajnos, tárolási nehézségekkel küzdünk. Kérjük, hogy a továbbiakban előzőleg jelezzék felénk, ha felajánlanának, vagy leadnának adományt, hogy egyeztetni tudjuk a szállítást és a befogadást! Megértésüket köszönjük!

Az időpontokat időben jelezzük. Keressenek bennünket!

Köszönjük segítségüket!

A későbbiekben is várunk minden érdeklődőt!

Tókané Nagy Diána a Vöröskereszt helyi elnöke
06 70/386 7856

Taggyűlés:

2022. február 22-én (kedden) délután 16.30-kor tartjuk éves taggyűlésünket a Kultúrházban, melyre tisztelettel meghívunk, és várunk minden érdeklődőt! Beszámolunk tevékenységünkről, munkánkról, és a településünket is érintő aktualitásokról.

Szeretettel várjuk!

Várjuk azoknak az önkénteseknek a jelentkezését, akik alkalmanként, szívesen közreműködnének, segítenének a Vöröskereszt helyi Szervezetének munkájában!

Győry Sándorné Vöröskereszt titkár 06 30/238 5624
Béltéki Hajnalka Vöröskereszt küldött 0670/4208896

A Magyar Kultúra Napja Abdán

Január 22-én három órakor a Rábca Dalkör tagjai összegyűltek a Kultúrházban, hogy idén is egy rövid műsorral emlékezzenek meg a Magyar Kultúra Napjáról. A Himnusz közös eléneklése után a dalkör irodalmi körre változott és a tagok egy-egy vers elmondásával tisztelgett a magyar kultúra és irodalom nagyságai előtt. Többek között elhangzottak részletek Faludy György és Weöres Sándor írásaiból is. Az ünnep zárásaként

Vörösmarty Szózata csendült fel közös versmondással és közös énekkel.

Az abdaiak számára a kultúra, az irodalom mindig kiemelt jelentőséggel bírt, jól mutatja ezt a Kultúrház oldalán elhelyezett Radnóti Miklós-emléktábla is. Szerencsére ma is sokan élnek településünkön, akik fontosnak tartják hagyományaink ápolását, múltunk értékeinek továbbadását, amelyre jó lehetőséget kínál minden évben a Magyar Kultúra Napja is.

Köszönjük a Rábca Dalkör tagjainak a méltó megemlékezést!

Szöveg és fotó: Pócza-Véger Zsuzsanna

MEGHÍVÓ

Abda Község Önkormányzata
tisztellett meghívja Önt és családtagjait
2022. március 15-én 15.30 órára
az 1848/49-es forradalom és szabadságharc

évfordulóján megrendezésre kerülő ünnepségre
a Kápolna előtti '48-as emlékoszlophoz.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy
közösén hajtsunk fejet történelmünk hősei előtt.

11 éve hunyt el Czank Vilmos volt abдай plébános, kanonok

Az abдай egyházközségben 1980. október 1. – 2002. október 1. közötti években Czank Vilmos plébános úr volt a 39. egyházi személy, aki Abdán szolgált. Ő volt az a plébános, aki községünkben a harmadik legtöbb ideig - 22 év – szolgált híveit. Ő volt az a plébános 1929 után, akit felmentették tisztségéből Abdán és áthelyezték egy másik plébániára. A közlés döbbenetet váltott ki az abдай hívekben.

2002. október 21-én mondta el az utolsó szentmiséjét abдай plébánosként.

A felvétel az utolsó abдай búcsúmise után készült a résztvevő abдай egyházközségi képviselőkkel, abдай lakosokkal.

Balról jobbra az első sorban: Butsy Lajos plébános abдай kötődésű, Érsek Sándor kunszigeti esperes plébános, Czank Vilmos abдай plébános, kanonok, Magyar József egyházközségi képviselő

Második sorban: Sörös Margit egyházközségi képviselő, kántor, sekrestyés, mindenek az egyházközségben, Andódi István egyházközségi képviselő, Tomasovszky Ernő egyházközségi képviselő, Fekete Endre egyházközségi képviselő testület elnöke, Szabó Andor egyházközségi képviselő, Pálkás Gábor kántortanító, iskolaigazgató

Czank Vilmos plébános, kanonok úr 22 évig szolgált az abдай egyházközségben híveit. Sokat tett a templom, a plébánia külső, belső rendbetétele érdekében. Az elsőként felújított abдай Kápolna a Rosszfaluban csak a kezdet volt az ikrényi templom felépítéséig, ami ebbe a 22 évbe belefért.

Aktív fizikai munkájával példát mutatott hívei előtt Abdán, Börcsön, Ikrényben, majd Mosonszentmiklóson is. E községek híveit látta el egyházi szolgálattal. Odafigyelő volt az idősek, betegek lelki ellátása terén. Magas termete, mindig rohanó alakja, jellegzetes orgánuma, prédikációinak tömör bölcsessége, egyéni hangvétele ma már emlékként él abдай híveiben.

Czank Vilmos plébános, kanonok úr 2011. február 4-én elhalálozott, életének 69., papságának 45. évében, gyógyíthatatlan betegségében, Jánossomorja város plébánosaként.

2011. február 17-én örökre elbúcsúzott egykori papjától, Czank Vilmos plébános, kanonok úrtól szeretett abdainak sokasága lélekben is és szülőfalujában a lébényi templomban tartott gyászmisén, s a temetőben részt véve a temetési szertartáson.

Eltelt 11 év!

Sokszor emlékezünk az Abdán töltött éveinek munkásságára, emberségére, hitvallására.

„Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok!” (I. Kor. 15.10)

Ez volt az 1966-ban Győrött felszentelt Czank Vilmos papi jelmondata.

Fotók és szöveg: Somogyi Éva

Egyszerű bölcsesség

A bölcsességet nem az iskolázottság, hanem az élettapasztalat biztosítja az ember számára. Ehhez nyitott szemmel, nyitott szívvel, nyitott lélekkel kell járni a világban. Megfigyelni az élet apró rezdüléseit és meglátni, megérezni a köztük lévő összefüggéseket. Ezeket aztán szép sorjában a lélek bugyraiban elraktározni, és ha az élet úgy kívánja egyszerűen csak visszaemlékezni rájuk és logikusan, szépen összerakni őket.

A Bécsi út páros oldalának elején élt egy nagy vasutas család. A családfőt a faluban csak „nagyházi” Vargának hívták, mert hosszú ideig a soproni út és a vasút kereszteződésénél álló, kétszintes bakterházban laktak.

Fotó: Hegedűs Lászlótól

Sokáig, amíg ez a kereszteződés szintbeli kereszteződés volt, József bácsi volt az egyik bakter, aki a sorompó kezelésével a balesetmentes közlekedést biztosította. Akkoriban a vasutasok többsége a vasúti szolgálat mellett egyéb, a megélhetéshez szükséges dolgokkal is foglalkozott. Így József bácsi is szorgalmasan művelte földesekjét, gondozta népes családját. Ahogy az idő haladt, változott a világ, megépült a vasút felett átívelő, közúti felüljáró, ami azt jelentette, hogy ezen a helyen már bakterokra sem volt szükség. Azt nem tudom, hogy amikor a Bécsi út elején megépítették a takaros családi lakot a szükséges melléképületekkel, Józsi bácsi már nyugdíjas volt-e. Ennek pontos idejét sem ismerem, de azt biztosan tudom, hogy amire én vissza tudok emlékezni, Jóska bácsi már a nyugdíjas vasutas gazdálkodók szorgalmas életét élte. Ma már a régi, soproni út melletti nagy ház sem áll. Nekem mégis szép emlékeim kapcsolódnak hozzá. A kétszintes épületben vasutas családok éltek – egy időben több család is. Itt lakott egykori kedves osztálytársam Lengyel Barnabás is. Barna reggelente kis 26-os biciklijével jött az iskolába a Rábca vasúti hídján keresztül. Édesanyja nagyon figyelte rá, így mindig szép tisztá ruhában jelent meg a suliban, és klot anyagból készült könyökvédő óvta ruházatát. Aztán ahogyan a vasúti szolgálat kívánta Barna édesapját is áthelyezték, elköltözött a család és róla egy szorgalmas, pedáns iskolatárs emléke maradt nekem.

No de vissza a Varga családhoz. A szülők és a hat gyermek – egy lány és öt fiú – szorgalma igencsak meglátszott a takaros portán és a ház körül is. Földeket vettek, gyarapodott az állatállomány és a zöldségtermesztést is kipróbálták. A megtermelt árukat főleg a győri piacokon értékesítették. Úgy tűnt, hogy egy működő vállalkozás alapjait teremtették meg és bizalommal nézhettek a jövőbe. Ez a jövő azonban megcsalta őket. A Tsz-esítés miatt a megálmodott jövő a szűkösre szabott háztáji gazdaságra zsugorodott. A megalakult Tsz-nek az ikerfiúk – Zoli meg Rudi – lettek a tagjai, József bácsi nyugellátása és kora miatt nem lépett be a szövetkezetbe. Hogy ez a kényszerű törés lelkileg mennyire viselte meg a Vargákat nem tudom, de ha bemegyek a temetőbe a régi főbejáraton az út bal oldalán egy síremlék egy családi tragédiáról árulkodik: Varga József 1895-1961, Varga Józsefné

szül. Horváth Mária 1895-1961, és fiúk Varga Zoltán 1931-1961. 1961 tavaszán Józsi bácsi kórházba készült kivizsgálásra vagy operációra. Mária néni annyira megviselték az események, hogy agyvérzése lett. Így rövidesen ő is kórházba került. A szülők kiesése miatt a megmaradt gazdaságot Zoli meg Rudi látták el. Mondhatni éjjel-nappal dolgoztak. Zoli sem érezte jól magát, de az ellátandó feladatok miatt csak-csak halasztotta az orvosi vizsgálatot. Állapota egyre csak romlott, s rövidesen olyan állapotba került, hogy kénytelen volt orvoshoz fordulni, de már késő volt. Vakbele perforálódott, és hashártyagyulladásban rövidesen távozott az élők sorából. Mária néni nem is tudták a dologról értesíteni, az ő állapota is egyre romlott, és rövidesen követte fiát. Elképzelhető – illetve bizonyosan nem – hogyan érintették a történetek József bácsit? Öreg, megviselt szíve ekkora terhelést már nem tudott elviselni, ő is elment a távozók után. Alacsony termetű, kerek, barázdált arcát, bőrének nap barnította színét, hatalmas bajuszát, rekedtes, érces hangját, élénk tekintetét azonban máig sem tudom elfelejteni. De nem csak én, mások is sokáig emlékeztek rájuk. Már a '70-es években történt, akkor a Rába gyárban dolgoztam, s reggelente az ötórás vonattal utaztam a munkahelyemre. Ezen a vonaton annyian utaztak, hogy az abdai felszállók már alig fértek fel, tényleg tülekedni kellett, hogy az ember ne maradjon le róla. A győri állomáson pedig szinte teljesen kiürült a vonat, de nekünk az ipartelepi megállóig még tovább kellett utazni és így volt még 20-25 percünk, amit a vonaton töltöttünk. Ez az idő magában véve nem sok, de évek hosszú során összeadódva mégis elégnek bizonyult, hogy az együtt utazók megismerjék egymást, barátságok, baráti kapcsolatok alakuljanak ki.

Így voltam én többek között Németh Pista bácsival is, aki az akkori EDÁSZ-os erőműben fűtőként dolgozott. Az utazási holidióban szívesen beszélgettem vele, annál is inkább, mert Juliska lányával négy évig egy osztályba jártunk, no meg egy táncsoportban táncoltunk.

Pista bácsi sok érdekes dolgot osztott meg velem. Többek között tőle hallottam – ugye akkoriban még nagy divatja volt a disznó hizlalásnak és magam is csináltam efféle – tudod, öcsém a disznó attól a kajától hízik rendesen, amit még megenne. Hogy hogyan került szóba a Varga család vagy az öreg Józsi bácsi már nem tudom. De tény, hogy beszélgettünk róluk és a következő Józsi bácsival kapcsolatos történetet mesélte el nekem: - Szegények voltunk és rá voltunk szorulva a megkereshető pénzre, így én is sokat dolgoztam napszámosként Vargáéknál. Mondhatom igazán megszerettem és tiszteltem József bácsit. Egyszer a nyár elején az volt a feladatunk, hogy a kertjükben nevelt káposzta palántákat jól öntözzem be, majd kosarakba szedjem ki, lehetőleg úgy, hogy a gyökérzetük ne sérüljön. Rengeteg palánta volt, gyönyörűek, szinte fénylő a levelük. Nem is csoda, hisz trágya volt bőven, a fiúk pedig szorgalmasan öntözték az elvetett magvakat. Hát szedtem én szaporán a palántákat, és szép rendben raktam a kosarakba.

Egyszer csak az öreg gazda jelent meg mellettem. Éppen kapóra is jött, mert szerettem volna néhány káposzta palántát kérni tőle. Meghallgatta kérésemet, de nem válaszolt azonnal. Kerek üstökét billegette jobbról balra, s közben a szeretett pipája vándorlásba kezdett szája egyik sarkából a másikba. Aztán rövid szünet után mégiscsak megszólalt: - Hát iszen adhatok én neked palántát, amennyit csak kérsz, de hallgass ide, minek vinnél? Hogy otthon elültessed, trágyázd, öntözd, kapáld, s aztán jönnek a férgek és tönkre teszik a munkádat? Azt javaslom, hogy mégse vigyél palántát. Gyere, segíts nekünk az ültetésben, kapálásban – megfizetlek érte. Ha a feleséged káposztát akar főzni, eljössz hozzám, rámutatsz arra a káposztafajra, amelyik a legjobban tetszik, kivágom neked, megmérlem, s máris viheted haza. Hidd el, így lesz a legkevesebb gondod vele. Ha elmegyek a sírjuk előtt, mindig eszembe jut Pista bácsi története és elcsodálkozom, hogy ez az elemi iskolát végzett parasztember hogyan jutott ilyen kristálytisza közgazdasági ismeretekhez. Ja?! A bölcsesség!

Somogyi György

Felső sorban balról
jobbra: Kovács Ágnes,
Eller József, Szabó
Lajos tanító, Drozdi
Béláné osztályfőnök,
Pálkás Gábor
igazgató, Beke Imre,
Kálai Bernadett
Középső sorban balról:
Csóré Petronel, Spítali
Imre, Venesz Irén,
Szóradi Anna, Szabó
András, Baracsakai
Ilona, György Gertrúd,
Szalai Miklós, Lép Judit
Alsó sorban balról:
Horváth Mária, Major
János, Sarmann
Júlianna, Horváth János,
Mészáros Zsuzsa, Vida
András, Kozma Emma,
Szilbek József, Nagy
Ilona

A fényképet köszönjük Szalai Józsefné Huginak.

Abdai színjátszók anno... János vitéz szereplői

Egy olyan régi szép felvételt láthatunk, amit még nem ismerhettünk. Valószínűleg az 1920-30-as években színre került János vitéz előadás szereplőit örökítette meg a fényképezőgép. Néhányat közülük megismerhetünk: Magyar Ferenc, Blazsovits István, Magyar Lajos, Szabó Ilona. A falu idősebb lakói minden bizonnyal többeket megismernek a szereplők közül.

A fényképet Horváth Tamásnak köszönjük.

Tisztelt Szurkolók, Sportbarátok!

Az Abda Sport Club a 2022-es évben tisztújító közgyűlést tart és lejár a jelenlegi vezetőség négy évre szóló mandátuma. Egy pár mondatban összefoglalnám az elnökség elmúlt 4 éves munkáját. Négy évvel ezelőtt véleményem szerint egyesületünk csak úgy létezett vegetált. Új erőre és koncepcióra volt szükség, hogy a jövőre százéves születésnapját ünneplő, a megyében meghatározó Abda SC visszatérjen a Győr-Moson-Sopron megyei labdarúgás vérkeringésébe. Három fő irányt határoztunk meg. Az első volt a felnőtt csapatot visszajuttatni az amatőr futball legjobbjai közé az első osztályba, ehhez megfelelő infrastruktúrát kellett kiépíteni, a meglévő korszerűsíteni, illetve az utánpótlás bázisunkat bővíteni és szakmailag is rendbe tenni. Bizton és elfogultság nélkül állíthatom, hogy mindegyik területen sikereket értünk el, hol kisebbet, hol nagyobbat, de összességében minden tervünket sikerült megvalósítani.

Ha ma valaki a sporttelep környékén jár, láthatja a fejlődés nyomait, az új öltöző épületét, a régi épület teljes körű megújulását, felújított szép centerpályánkat, egyesületünk vadonatúj kisbuszát, elektromos sorompót, és nem sokára lelátót, valamint belső térkövezett parkolót. Mindenben komoly segítségünkre volt a TAO-s kormányzati támogatás, de sokat kellett tenni érte.

Büszke vagyok első csapatunkra, amely már elnökségem első évében imponáló teljesítménnyel, toronymagasan nyerve a bajnokságot, visszajutott a megyei első osztályba, és ott a mai napig helytáll.

Óriási élmény volt hosszú idő után újra bajnoki címet ünnepelni! Büszke vagyok utánpótlás bázisunkra, ahol ma már minden korosztálynál szakképzett edző foglalkozik a fiatalokkal, ezenkívül létszámban, illetve az U14-es korosztályban, valamint a legkisebbek révén az U7-es korosztállyal is gyarapodtunk. Elindítottuk az U20-as és U17-es csapatainkat a Futsal bajnokságban, amely a technikai fejlődésüket szolgálja. Az előbb felsorolt eredmények nagyban köszönhetők vezetőtársaimnak, akikkel mi is csapatként dolgoztunk együtt a négy év alatt kiegészítve egy-

mást. Köszönöm szponzorjainknak az egyesület alkalmazottainak, a játékosoknak, edzőknek, gyűrőnek, szertárosnak, gondoknak, pénztárosunknak, önkénteseinknek, a felügyelő bizottság tagjainak, és természetesen fő támogatóinknak Abda Község Önkormányzatának, képviselőinknek, akik tiszteletdíjukról lemondva adományok formájában is segítettek egyesületünket. Kiemelném még lelkes szurkolóinkat, akik mind végig mellettünk álltak!

Büszkék vagyunk rá, hogy sikerült a Magyar Kupában 20 év után országos főtáblára kerülnünk!

Komoly csapatokat, mint a Győri ETO vagy a Gyirmót FC Győr sikerült Abdára hoznunk és újra nagy érdeklődésre számot tartó mérkőzéseket játszunk.

Az elnökség minden tagja szeretné munkájával a következő 4 éves ciklusban is folytatni a klub fejlesztését és egy értékes sportközösség fenntartását a település számára.

HAJRÁ ABDA CSAK MÉG EGYET!

Sportbaráti Üdvözléssel: **Tóthpál Gábor elnök**

Vezető edző értékelése

A szezonkezdés nagyon rosszul sikerült, szerencsétlen körülmények között estünk ki a MOL Magyar Kupa első országos fordulójában, az utolsó percben kapott góllal a Veszprém megyei bajnok Tihany csapata ellen. Ezután beleszaladtunk súlyos vereségekbe a Kapuvár, Csorna, és Koroncó csapatai ellen. A vezetőség az ötödik forduló követően úgy gondolta, hogy személyem megoldást jelenthet a gödörből való kijutásra. Vállaltam ezt a nem könnyű feladatot és átvettem a csapat irányítását. Tudtam, hogy elsősorban mentálisan kell felrázni a fiúkat, és ha ez megtörtént akkor lehet elkezdni az építkezést. Az, hogy a csapat mentális felkészítésének fogtam először neki már a hatodik fordulóban eredményre vezetett. Egy jó mérkőzésen sikerült a Vitnyéd csapatát idegenben legyőzni, de az is jól látszott közben mik a hiányosságaink. Ezután jó eredményeknek mondható egy pontokkal gazdagodtunk a Mosonmagyaróvár, és a Soproni FAC csapatai ellen. Majdnem sikerült a bravúr az élvonalas Bácsa és a Lipót ellen is. Szerencsétlen vereséget szenvedtünk Nyúlón, ahol a félidei két gólos előnyünk ellenére kaptunk ki. Nagyon kellett az, hogy a közvetlen riválisokat a DAC, illetve a Gönyű csapattal sikerült legyőznünk. Két mérkőzés lóg ki a sorból. Az egyik a Ménfőcsanak elleni találkozó, ahol az elképzeléseink nem jöttek be és súlyos pofonba szaladtunk bele, illetve a János-somorja elleni vereség, ahol végig támadva, nem lebecsülendő az ellenfelet, de szerényebb képességű csapattól szenvedtünk vereséget. Nehéz volt a szezon mert egész végig létszámbeli problémák hátráltattak minket a sérülésekből adódóan. Ha vírus és egyéb sérülések nem hátráltatnak minket, akkor játékok tavasszal tovább fejlődhet, amivel előrébb léphetünk a tabellán. Köszönöm a szurkolók támogatását remélem egy szebb tavasz elé nézünk.

Farkas Csaba
vezetőedző

**ABDAI
HÍR-LAPOK**

ABDA KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA Megjelenik havonta.
Szerkesztőség: 9151 Abda, Szt. István u. 28. Tel.: 96/553-233 Fax: 96/553-237
e-mail: abdaihirlapok@abda.hu
Felelős kiadó: II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány Abda
Főszerkesztő: SOMOGYI ÉVA
Nyomtatás: RIKKER NYOMDA. Győr. Telefon: 313-713 ISSN 2060-1131

